

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและครูพลศึกษาเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษาส่วนภูมิภาคและเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูพลศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ให้ผู้บริหารและครูพลศึกษาที่สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษาส่วนภูมิภาค จำนวน 160 โรงเรียน โดยแบ่งเป็นผู้บริหารโรงเรียนหรือผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียนฝ่ายวิชาการ 160 ชุด หัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษามัธยม 160 ชุด และครูพลศึกษาที่สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 320 ชุด รวม 640 ชุด ได้รับแบบสอบถามกลับคืน 520 ชุด คิดเป็นร้อยละ 81.25

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ (SPSS-X: Statistical Package for the Social Science-X) วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่ม โดยใช้ค่าที (t-test) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยจากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า

1. สภาพภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้บริหารส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุ 30 - 34 ปี มีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาตรี มีตำแหน่งทางการบริหารเป็นหัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษามัธยมเป็นส่วนใหญ่ มีประสบการณ์ในการบริหารงาน 10 - 14 ปี มีวุฒิทางพลศึกษา เคยได้รับการอบรมหรือดูงานทางพลศึกษา และเคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524

ครูพลศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุ 30 - 34 ปี มีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาตรี วิชาเอกพลศึกษา มีประสบการณ์ในวิชาชีพครู 5 - 9 ปี วิชาที่สอนคือ พลศึกษา และสุขศึกษา จำนวนคาบที่สอน 16 - 20 คาบต่อสัปดาห์ มีหน้าที่พิเศษคือ ทำงานฝ่ายปกครอง และเคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524

2. สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

กิจกรรมพลศึกษาที่เปิดสอนเป็นวิชาบังคับมากที่สุดคือ วอลเลย์บอล รองลงมาคือ แบดมินตันและแฮนด์บอลตามลำดับ วิชาเลือกที่เปิดสอนมากที่สุดคือ ฟุตบอล รองลงมาคือ เซปักตะกร้อ และยูโดตามลำดับ การเลือกกิจกรรมพลศึกษาที่เปิดสอนพิจารณาตามความพร้อมของโรงเรียนในด้านวัสดุอุปกรณ์ โรงเรียนส่วนใหญ่ไม่เปิดสอนแผนการเรียนพลศึกษา

จำนวนนักเรียนในแต่ละคาบที่ทำการสอนส่วนใหญ่ 31 - 40 คน การแต่งกายของนักเรียนในวิชาพลศึกษาใช้ชุดพลศึกษาตามที่โรงเรียนกำหนด นักเรียนชายหญิงเรียนรวมกัน ครูพลศึกษาส่วนใหญ่ทำแผนการสอนและโครงการสอนระยะยาว มีการเตรียมการสอนทุกครั้ง และใช้คู่มือการสอนของกลุ่มโรงเรียนเป็นหลัก ส่วนใหญ่มีการนิเทศการสอนโดยหัวหน้าหมวดวิชา รองลงมาคือศึกษานิเทศก์ นอกจากอุปกรณ์กีฬาแล้ว โสตทัศนูปกรณ์ที่ครูพลศึกษานำมาช่วยสอนมากที่สุดคือ เทปโทรทัศน์ รองลงมาคือ รูปภาพ เมื่อประสบปัญหาในการสอนครูพลศึกษาจะปรึกษาหัวหน้าหมวดวิชาและปรึกษาครูด้วยกัน มีการจัดโปรแกรมพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษเป็นบางครั้ง ส่วนใหญ่มีการสอนซ่อมเสริมวิชาพลศึกษา สาเหตุที่ต้องงดการเรียนการสอนพลศึกษามากที่สุดคือ ครูพลศึกษาต้องควบคุมนักกีฬาไปแข่งขัน รองลงมาคือ ฝนตก กิจกรรมเสริมหลักสูตรการเรียนการสอนพลศึกษาที่โรงเรียนจัดขึ้นส่วนใหญ่คือการแข่งขันกีฬภายในโรงเรียนและการจัดการแข่งกีฬาระหว่างโรงเรียน

โรงเรียนส่วนใหญ่ไม่มีโรงฝึกพลศึกษา สถานที่เรียนพลศึกษามีไม่เพียงพอ มีวัสดุอุปกรณ์ในการเรียนวิชาพลศึกษาเพียงพอในบางวิชา วิชาที่ประสบปัญหาด้านวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกมาก ได้แก่ วอลเลย์บอล รองลงมาได้แก่ แบดมินตันและฟุตบอลตามลำดับ

เกณฑ์การวัดและประเมินผลกลุ่มโรงเรียนจะเป็นผู้กำหนด ส่วนใหญ่ประเมินผลในเวลาเรียนและรองลงมาประเมินผลตอนเย็นหลังเลิกเรียน ครูพลศึกษามีความเข้าใจเกี่ยวกับการประเมินผลตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 อยู่ในระดับมาก

3. ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524

ปัญหาด้านการสอนเพื่อบรรลุจุดประสงค์ของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยส่วนรวมทั้งผู้บริหารและครูพลศึกษามีความคิดเห็นเห็นว่าทุกข้อเป็นปัญหาที่อยู่ในระดับน้อย เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูพลศึกษาเกี่ยวกับปัญหาด้านการสอนเพื่อบรรลุจุดประสงค์ของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายพบว่า ข้อที่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ได้แก่ ไม่สามารถสอนให้นักเรียนมีความรักและนิยมในพฤติกรรมของผู้เล่นกีฬาและผู้ดูกีฬาที่ดี ไม่สามารถสอนให้นักเรียนมีคุณธรรม เช่น ความมีน้ำใจนักกีฬา ความสามัคคี ความมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ ความยุติธรรม และสามารถนำคุณธรรมดังกล่าวนี้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี ไม่สามารถสอนให้นักเรียนเห็นคุณค่าของการกีฬาและเล่นกีฬาตามอุดมคติของกีฬา เช่น กีฬาเพื่อมิตรภาพ กีฬาเพื่อสุขภาพ กีฬาเพื่อความสนุกสนาน และไม่สามารถสอนให้นักเรียนสามารถพัฒนา และรักษาสมรรถภาพทางร่างกายและจิตใจด้วยการออกกำลังกายและเล่นกีฬาประจำ

ปัญหาด้านการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายทั้งผู้บริหารและครูพลศึกษามีความคิดเห็นตรงกันว่าข้อที่เป็นปัญหามากคือ นักเรียนไม่มีเวลาฝึกซ้อมทักษะเพิ่มเติม เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูพลศึกษาเกี่ยวกับปัญหาด้านการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายพบว่า ข้อที่ผู้บริหารและครูพลศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ได้แก่ นักเรียนมีเจตคติที่ไม่ดีต่อครูพลศึกษาและนักเรียนขาดระเบียบวินัยในการเรียน

ปัญหาด้านการสอนวิชาพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของครูพลศึกษา โดยส่วนรวมทั้งผู้บริหารและครูพลศึกษามีความคิดเห็นตรงกันว่าเป็นปัญหาในระดับน้อย เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูพลศึกษาเกี่ยวกับปัญหาด้านการสอนวิชาพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายพบว่า ข้อที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ได้แก่ ครูพลศึกษาไม่สนใจ

ในวิทยาการและวิธีการสอนใหม่ ๆ ครูพลศึกษาขาดความรู้ทางด้านจิตวิทยาในการสอน ครูพลศึกษาขาดสอนบ่อยครั้ง ครูพลศึกษาไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน ครูพลศึกษาเข้าสอนและเลิกสอนไม่ตรงเวลา ครูพลศึกษาใช้ภาษาในการสอนไม่เหมาะสม ครูพลศึกษาทักษะไม่ดีทำให้ไม่เป็นแบบอย่างที่ดีในการสอน ครูพลศึกษาทุ่มเทเวลาในการสร้างนักกีฬามากกว่าการเรียนการสอน ครูพลศึกษาขาดการจัดกิจกรรมเพิ่มเติมนอกเหนือจากการสอนในชั้นเรียน ครูพลศึกษาไม่เตรียมการสอนเท่าที่ควร และครูพลศึกษาแต่งกายไม่เหมาะสมกับกิจกรรมที่สอน

ปัญหาด้านอุปกรณ์การสอน สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก ข้อที่ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาในระดับมากได้แก่ ขาดสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกาย ข้อที่ครูพลศึกษามีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาในระดับมาก ได้แก่ ขาดสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกาย สถานที่ในร่มสำหรับการสอนมีไม่เพียงพอ งบประมาณด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกทางพลศึกษามีไม่เพียงพอ และขาดสื่อทัศนูปกรณ์ทางพลศึกษา เช่น ภาพนิ่ง รูปภาพ เป็นต้น เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูพลศึกษาเกี่ยวกับปัญหาด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า ข้อที่ผู้บริหารและครูพลศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ได้แก่ ครูพลศึกษาขาดความรับผิดชอบด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกทางพลศึกษา การเก็บอุปกรณ์ไม่เป็นหมวดหมู่ และไม่มีที่เก็บโดยเฉพาะ อุปกรณ์พลศึกษาไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน งบประมาณด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกทางพลศึกษามีไม่เพียงพอ และสถานที่ใช้เรียนวิชาสามัญอยู่ห่างจากสถานที่ที่ใช้เรียนวิชาพลศึกษาทำให้เสียเวลาในการเดินทาง

ปัญหาด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยส่วนรวมทั้งผู้บริหาร และครูพลศึกษามีความคิดเห็นตรงกันว่าเป็นปัญหาในระดับน้อย เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูพลศึกษาเกี่ยวกับปัญหาด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายพบว่า ข้อที่ผู้บริหารและครูพลศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ได้แก่ ครูพลศึกษาไม่ชี้แจงรายละเอียดในการวัดและประเมินผลให้นักเรียนทราบ ครูพลศึกษาขาดความรู้ความเข้าใจในการสร้างแบบทดสอบมาตรฐานใช้ในการวัดและประเมินผลการเรียน การให้ระดับคะแนนขึ้นอยู่กับครูพลศึกษามากกว่าการทดสอบ ครูพลศึกษาดังกล่าวเกิดการผ่านจุดประสงค์สูงไป ในการวัดและประเมินผลของครูพลศึกษายังขาดความยุติธรรม

การประเมินผลของครูพลศึกษาขาดมาตรฐานที่แน่นอน นักเรียนสอบไม่ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำของวิชาพลศึกษามาก และครูพลศึกษาขาดความรู้ความเข้าใจในการประเมินผลการเรียนการสอนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524

ปัญหาด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาพลศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยส่วนรวมทั้งผู้บริหารและครูพลศึกษามีความคิดเห็นตรงกันว่าเป็นปัญหาในระดับน้อย เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูพลศึกษาเกี่ยวกับปัญหาด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาพลศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายพบว่า ข้อที่ผู้บริหารและครูพลศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ได้แก่ ผู้บริหารไม่ส่งเสริมให้จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาพลศึกษา ครูพลศึกษาไม่สนใจในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร และขาดความร่วมมือภายในโรงเรียนในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

อภิปรายผลการวิจัย

1. สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

การจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายทั้งผู้บริหารและครูพลศึกษามีความคิดเห็นว่าสามารถจัดให้บรรลุจุดประสงค์ของหลักสูตรอยู่ในระดับมากทุกข้อ ซึ่งแสดงว่า การกำหนดจุดประสงค์ของหลักสูตรส่วนใหญ่มีความเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน

กิจกรรมที่เปิดสอนเป็นวิชาบังคับมากที่สุดตามลำดับคือ วอลเลย์บอล แบดมินตัน แอโรบิก กิจกรรมเข้าจังหวะ ฟุตบอล และดาบสองมือซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2529: 178) ว่า "กิจกรรมพลศึกษาภาควิชาบังคับตามหลักสูตรพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 2524 ที่มีเปิดสอนมากที่สุดตามลำดับคือ วอลเลย์บอล แอโรบิก กิจกรรมเข้าจังหวะ แบดมินตัน ฟุตบอล และดาบสองมือ" การเลือกกิจกรรมพลศึกษาพิจารณาจากความพร้อมของโรงเรียนในด้านวัสดุอุปกรณ์และสถานที่ ผู้วิจัยเห็นว่า เหตุผลในการเลือกกิจกรรมของโรงเรียนต่าง ๆ เหมาะสมเพราะวัสดุอุปกรณ์พลศึกษาและสถานที่เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่สุดประการหนึ่ง ในการจัดการเรียนการสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์ อย่างไรก็ตาม ก็ควรจะพิจารณาเหตุผลอื่น ๆ ประกอบด้วย เช่น ความรู้ ความสามารถของครูพลศึกษา ความสนใจของนักเรียน เป็นต้น

การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ครุพลศึกษา

ส่วนใหญ่วางแผนการสอนและโครงการสอนระยะยาวทุกภาคเรียน มีการเตรียมการสอนทุกครั้ง และรองลงมา เตรียมการสอนเป็นบางครั้ง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชลอ เขียวฉลว (2530: 62) ว่า "การสอนของครุพลศึกษาส่วนใหญ่มีการทำแผนการสอนและโครงการสอนระยะยาวทุกเทอม มีการเตรียมการสอนทุกครั้ง" ผู้วิจัยเห็นว่า การที่ครุพลศึกษาส่วนใหญ่ทำแผนการสอนและโครงการสอนระยะยาวทุกภาคเรียนนั้น เป็นผลดี เพราะทำให้ครุพลศึกษามีความมั่นใจในการสอนอันจะให้ประสิทธิภาพของการเรียนการสอนได้ผลดีตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ส่วนใหญ่มีการนิเทศการสอนโดยหัวหน้าหมวดวิชาซึ่งสอดคล้องกับ เฉลิม ฤกษ์ฤทธิ์ (2531: 41) กล่าวว่า "หัวหน้าหมวดวิชาเป็นผู้มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงต่องานวิชาการในหมวดวิชาเป็นผู้ที่ทำงานใกล้ชิดกับครูมากที่สุด รับผิดชอบและความต้องการของครูในหมวดวิชาเป็นอย่างดี จึงเป็นผู้หนึ่งซึ่งมีบทบาทสำคัญในการนิเทศการศึกษา" นอกจากนี้อุปกรณ์กีฬาแล้ว วัสดุอุปกรณ์ที่ครุพลศึกษานำมาสอนมากที่สุดคือ เทปโทรทัศน์ ซึ่งเป็นผลดีคือการเรียนการสอนตามที่ พยุงศักดิ์ สนเทศ (2527: 13) กล่าวว่า "การใช้วัสดุอุปกรณ์มาช่วยประกอบการสร้างการรับรู้ในส่วนรวมโดยเฉพาะการฉายภาพยนตร์และเทปโทรทัศน์ ในปัจจุบันนี้วิธีการนี้ใช้ได้สะดวกประหยัดไม่เสียเวลามากนัก โดยนำภาพยนตร์หรือเทปโทรทัศน์เกี่ยวกับการแข่งขันกีฬาที่จะสอนให้นักเรียนชมพร้อมทั้งอธิบายวิธีการเล่นอย่างคร่าว ๆ ให้นักเรียนทราบ สำหรับการสร้างการรับรู้ในส่วนรวมของทักษะปลายทางจะเกิดผลดียิ่งขึ้น โดยการฉายภาพซ้ำและฉายภาพซ้ำให้นักเรียนเห็นอย่างชัดเจน" มีการจัดโปรแกรมพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษเป็นบางครั้งและไม่เคยจัดเท่า ๆ กัน แสดงว่าโรงเรียนส่วนใหญ่ไม่ได้จัดโปรแกรมพลศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีร่างกายบกพร่องทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าไม่มีนักเรียนที่มีร่างกายบกพร่องเลย หรือถ้ามีก็มีจำนวนน้อยมากจึงจัดให้เรียนร่วมกับนักเรียนในชั้นเรียนปกติซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของฮาร์ดิสัน (Hardison : 869-A) ว่า "โรงเรียนส่วนใหญ่จัดการสอนนักเรียนที่มีร่างกายบกพร่องควบคู่ไปกับชั้นเรียนธรรมดาแก่นักเรียนคนอื่น ๆ มีจำนวนโรงเรียนน้อยกว่าร้อยละ 15 ที่จัดให้มีการพลศึกษาพิเศษสำหรับนักเรียนที่มีร่างกายบกพร่อง" อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยเห็นว่าถ้าจัดโปรแกรมพลศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีร่างกายบกพร่องได้ก็จะเป็นการดีเพราะจะสนองความต้องการทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจของนักเรียนดังกล่าว สาเหตุที่ต้องงดการเรียนการสอนในคาบวิชาพลศึกษามากที่สุดคือ ครุพลศึกษาต้องควบคุมนักกีฬาไปแข่งขัน ผู้วิจัยเห็นว่าทั้งนี้อาจเป็นเพราะการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนบางครั้งจะตรงกับเวลาเรียนปกติและ

ครูพลศึกษาที่สอนในห้องเรียนเป็นคนเดียวกับผู้ควบคุมนักกีฬาไปแข่งขัน ดังนั้นเมื่อมีการแข่งขันกีฬา ระหว่างโรงเรียนครูพลศึกษาจำเป็นต้องควบคุมนักกีฬา จึงมีผลให้ขาดครูพลศึกษาในคาบเรียน ปกติ อย่างไรก็ตามหัวหน้าหมวดวิชาจึงควรวางแผนและจัดอัตรากำลังครูพลศึกษาที่มีอยู่ช่วยสอน และดูแลนักเรียนแทนเป็นการชั่วคราวด้วยจะเป็นผลดีต่อการเรียนการสอนมากกว่า การจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตรในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาที่จัดขึ้นส่วนใหญ่เป็นการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน โรงเรียน ผู้วิจัยเห็นว่าการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรดังกล่าวนี้เหมาะสมแล้ว วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527: 24-25) ได้กล่าวไว้ว่า "การจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนนี้ตามปกติก็จะจัดการ แข่งขันกีฬาประเภทต่าง ๆ ที่นักเรียนได้เรียนมาแล้วทั้งหมด เพื่อให้ นักเรียนมีโอกาสเลือกแข่งขัน ตามความถนัดและความสนใจของคนให้มากที่สุดซึ่งเป็นส่วนสำคัญอย่างหนึ่งของการจัดพลศึกษาใน โรงเรียน เพราะเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนได้นำความรู้ความเข้าใจในกฎกติกาและ ทักษะของกีฬาต่าง ๆ ที่ได้เรียนมาแล้วในห้องเรียนมาใช้แข่งขันหรือเล่นเพื่อความสนุกสนานตาม ความสามารถ ความสนใจ หรือความต้องการอย่างแท้จริง เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทดสอบ ความรู้ ความสามารถ และความสนใจของคนเองหลังจากที่ได้เรียนในช่วง โมงเรียนและได้ฝึกฝน พอสมควรแล้ว"

โรงเรียนส่วนใหญ่ไม่มีโรงฝึกพลศึกษา สถานที่เรียนพลศึกษาไม่เพียงพอ มี วัสดุอุปกรณ์ในการเรียนวิชาพลศึกษาเพียงพอในบางวิชาซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชลอ เขียวจลัว (2530: 71) วิชาที่ประสบปัญหาด้านวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ทางพลศึกษามาก ได้แก่ วอลเลย์บอล ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่า ผลการวิจัยครั้งนี้วอลเลย์บอลเป็นวิชาที่ เป็นวิชาบังคับที่โรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษาส่วนภูมิภาคเปิดสอนมากที่สุดย่อมมีปัญหา มาก โดยเฉพาะลูกวอลเลย์บอลเป็นอุปกรณ์ที่สิ้นเปลืองและมีราคาแพง

เกณฑ์การวัดและประเมินผล กลุ่มโรงเรียนจะเป็นผู้กำหนด ผู้วิจัยเห็นว่าเป็น ผลดีเพราะจะทำให้เกณฑ์การวัดและประเมินผลเป็นมาตรฐานเดียวกัน ส่วนใหญ่การประเมินผล การเรียนวิชาพลศึกษาจะประเมินในเวลาเรียน ผู้วิจัยเห็นว่า นอกเวลาเรียนครูพลศึกษา ส่วนใหญ่จะมีงานพิเศษ เช่น พานักกีฬาไปแข่งขัน หรือช่วยงานด้านอื่น ๆ จึงทำให้ไม่สามารถ ประเมินผลนอกเวลาเรียนจำเป็นต้องประเมินผลในเวลาเรียนดังกล่าว ครูพลศึกษามีความ เข้าใจเกี่ยวกับการประเมินผลตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 อยู่ในระดับ มาก ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่า เป็นผลดีต่อการเรียนการสอนและทำให้การเรียนการสอนได้มาตรฐานและ บรรลุจุดประสงค์

2. ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ผู้วิจัยขอเสนอเฉพาะประเด็นที่เป็นปัญหามากดังนี้

ปัญหาด้านการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งผู้บริหารและครูพลศึกษามีความคิดเห็นตรงกันว่าข้อที่มีปัญหาในระดับมากคือ นักเรียนไม่มีเวลาฝึกซ้อมทักษะเพิ่มเติม ผู้วิจัยเห็นว่า การเรียนการสอนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายนั้นวิชาพลศึกษาซึ่งมีเพียง 1 คาบต่อสัปดาห์ แต่การเรียนการสอนในสภาพจริง ๆ ไม่เต็มคาบ เพราะนักเรียนต้องเสียเวลาเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย เสียเวลาในการเดินทางจากห้องเรียนไปยังสถานที่เรียนพลศึกษา และต้องเลิกเรียนพลศึกษาก่อนเวลาเพื่อให้นักเรียนได้มีเวลาเตรียมตัวเรียนวิชาต่อไป เหล่านี้มีผลให้นักเรียนไม่มีเวลาฝึกซ้อมทักษะเพิ่มเติม ในเรื่องนี้ตรงกับผลการวิจัยและข้อคิดเห็นของ กฤษณ์ กสิกร (2530: 57) ที่ว่า "นักเรียนไม่มีเวลาในการฝึกซ้อมทักษะเพิ่มเติม ผู้วิจัยเห็นว่า การเรียนในชั้นอย่างเดียวนั้นไม่เพียงพอต่อการพัฒนาทักษะทางกีฬาของผู้เรียน ดังนั้นครูพลศึกษาควรจะหาทางให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกซ้อมทักษะต่างหากนอกเหนือจากในช่วงพักตามปกติซึ่งอาจจะเป็นเวลาเย็นหลังเลิกเรียนหรือในช่วงว่างก็ได้" นอกจากนี้ผู้วิจัยเห็นว่า ควรมีการอำนวยความสะดวกในการฝึกซ้อมของนักเรียนในด้านต่าง ๆ เช่น สถานที่ อุปกรณ์ เป็นต้น

ปัญหาด้านอุปกรณ์การสอน สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกทางพลศึกษา ทั้งผู้บริหารและครูพลศึกษามีความคิดเห็นว่ามีปัญหาในระดับมากคือ ขาดสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกาย ผู้วิจัยเห็นว่า การเปลี่ยนเครื่องแต่งกายเป็นชุดพลศึกษาจะสะดวกต่อการเคลื่อนไหวร่างกายเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้นสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายจึงมีความจำเป็นมาก กรมสามัญศึกษาควรเห็นความสำคัญและให้การสนับสนุนในด้านงบประมาณเพื่อแก้ปัญหานี้ ส่วนปัญหาที่ครูพลศึกษาเห็นว่า มีปัญหาในระดับมากคือ งบประมาณด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกทางพลศึกษา มีไม่เพียงพอ ขาดวัสดุอุปกรณ์ทางพลศึกษา เช่น ภาพนิ่ง รูปภาพ เป็นต้น และสถานที่ในร่มสำหรับการสอนมีไม่เพียงพอ ผู้วิจัยเห็นว่า ปัญหาในระดับมากของครูพลศึกษาทั้ง 3 ด้านนี้จะเกี่ยวเนื่องกัน กล่าวคือ การที่งบประมาณด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกทางพลศึกษามีไม่เพียงพอนั้นจะมีผลกระทบทำให้ขาดวัสดุอุปกรณ์ทางพลศึกษา เช่น ภาพนิ่ง รูปภาพ เป็นต้น และสถานที่ในร่มสำหรับการสอนมีไม่เพียงพอไปด้วย

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูพลศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 โดยส่วนรวมพบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ปัญหาที่ผู้บริหารและครูพลศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ได้แก่ ปัญหาด้านการสอนเพื่อบรรลุจุดประสงค์ของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย ปัญหาการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและปัญหาการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้วิจัยเห็นว่า ครูพลศึกษามีบทบาทและหน้าที่โดยตรงเกี่ยวกับการเรียนการสอนย่อมประสบปัญหาทางด้านนี้มาก ส่วนผู้บริหารไม่ค่อยได้มีโอกาสสัมผัสการเรียนการสอนโดยตรง แต่จะมีหน้าที่ควบคุมดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของครูพลศึกษาจึงไม่ได้ประสบปัญหาเช่นเดียวกับครูพลศึกษามีผลทำให้ผู้บริหารและครูพลศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมวิชาการ กรมสามัญศึกษา กรมพลศึกษา หรือสมาคมวิชาชีพทางพลศึกษาควรจัดให้มีการอบรมหรือสัมมนาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรแก่ครูพลศึกษาอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ
2. ทางโรงเรียนควรมีการจัดสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายและสถานที่เรียนพลศึกษาในร่มให้เพียงพอ
3. ทางโรงเรียนควรจัดเวลาให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกซ้อมทักษะเพิ่มเติมนอกเวลาเรียนปกติ
4. ครูพลศึกษาควรรู้จักใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ และนำวัสดุอุปกรณ์ที่เหมาะสมมาใช้ในการเรียนการสอนเพื่อให้การเรียนการสอนวิชาพลศึกษามีประสิทธิภาพมากขึ้น
5. ผู้บริหารควรให้การสนับสนุนและจัดสรรงบประมาณในด้านวัสดุอุปกรณ์ตลอดจนวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในวิชาพลศึกษาให้เพียงพอกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาพลศึกษา
6. ผู้บริหารควรให้การสนับสนุนโดยเข้าร่วมในกิจกรรมทางพลศึกษา เช่น ในการแข่งขันกีฬาภายใน นันทนาการทางพลศึกษา กีฬาเพื่อสุขภาพ กีฬาเพื่อนันทนาการ เป็นต้น

7. ศึกษาวิเคราะห์ ควบคุมงบประมาณสัมมนาผู้บริหารและครูพลศึกษา เพื่อให้มีความเข้าใจ
ในปรัชญาทางพลศึกษาตรงกัน และหาแนวทางปฏิบัติในการแก้ปัญหา

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียน
รัฐบาลทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาคในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. ศึกษารเปรียบเทียบปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียน
รัฐบาลทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาคในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย